

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2005-023-0027

Til
Folketingets Finansudvalg

L 175 - Forslag til finanslov for finansåret 2006. Vedr. § 9 Skatteministeriet.

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 1 og 2 af 5. september 2005.

Kristian Jensen

/ Klaus Kjeldsen

Spørgsmål 2 Ad § 9. ad anmærkning nr. 105

I anmærkningen anføres det: ”Der kan opkræves gebyrer af en sådan størrelsesorden, at betalinger kan dække de omkostninger, der er forbundet med administrationen. Sådanne omkostninger omfatter et kalkuleret provenutab, opgjort på baggrund af forventninger til debitorernes betalingsevne. Restanceområdet opfattes i denne sammenhæng som et gebyrområde.” Ministeren bedes redegøre for baggrunden for denne anmærkning og herunder specielt redegøre for betydningen af det 2. punktum.

Svar:

Anmærkningen kom ind i Finansloven for finansåret 1999 som nr. 103 til § 7 Finansministeriet i forbindelse med Finansstyrelsens (nu Økonomistyrelsen) overgang til statsvirksomhed. Restanceområdet var første fase af Finansstyrelsens overgang til statsvirksomhed. Området blev finansieret ved en kombination af gebyrer fra debitorerne og provision fra fordringshaverne (opdragsgiverne) og blev efter en kort overgangsperiode finansieret uden driftsudgiftsbevilling.

Restanceområdet blev ved ressortomlægning overført til Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen i 2002. I den forbindelse blev tekstanmærkningen overført til § 9.

Gebyrerne er fastsat under hensyn til de omkostninger, der er forbundet med den pågældende ydelse, jf. cirkulære nr. 38 af 16. marts 1988 om statslige myndigheders fastsættelse af gebyrer for særlige ekspeditioner m.v.

De primære gebyrtyper er: Oprettelse, opkrævning, rykker og lønindeholdelse. For alle gebyrtyperne gælder, at gebyret dækker de faktiske omkostninger til porto, brevpapir mv. samt omkostninger til ekspedition af skriftlige og telefoniske ekspeditioner, der knytter sig til den pågældende ekspeditionstype.

Gebyrerne er fastsat sådan, at disse dækker omkostningerne for hver ekspeditionstype. Der er kalkuleret med, at ikke alle gebyrer kan inddrives. For at skabe fuld indtægtsdækning og gøre området selvfinansierende er der kalkuleret med en forventet inddrivelsesfaktor. Gebyrsatserne er fastsat således, at de gebyrer, der betales, fuldt ud dækker omkostningerne, herunder de gebyrer, der ikke kan inddrives.

Gebyrernes størrelse er: oprettelse 100 kr. opkrævning 5 kr. (ved betaling over betalingsservice eller netbank) eller 10 kr. (ved betaling over giro), rykker 50 kr. og lønindeholdelse 200 kr.

Det bemærkes, at administrationen af inddrivelse af gæld til det offentlige på det omhandlede gebyrområde foretages med mange automatiske procedurer og i vidt

omfang uden manuel sagsbehandling. Det tilføjes, at gebyrerne, som følge af fortsatte effektiviseringer, har været uændrede siden 1999 og fortsat fuldt ud dækker omkostningerne ved administrationen.

Udover de nævnte ekspeditionstyper, der er gebyrfinansierede, administreres også opgaver, der finansieres ved provision fra fordringshaverne. Det drejer sig om ekspeditionstyper, hvor det ikke findes naturligt eller rimeligt at finansiere omkostningerne ved gebyrer fra debitorerne, fx behandling af gældssanering, akkord, andre bosager og klager. Omkostningerne til administration af disse ekspeditionstyper finansieres ved provision fra fordringshaverne jf. tekstanmærkning nr.106 til § 9. Provisionstaksten udgør 5 % af inddrevne beløb. For studiegældsområdet udgør provisionstaksten 4,9 %.